

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

XIV. Quod clerici in minoribus deferant tonsuram vnus regalis, & habitum congruentem; alioquin perdant priuilegium: & quod literae ordinum praesententur coram dioecesanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

hilo minus teneantur eas diocesano diuulgandas præsentare; qui postquam illas examinauerit, continentiam & veritatem ipsarum bullarum seu indulgentiarum plene deductam per literas suas eisdem quæstoribus suis exhiberi curabit. Iidemque quæstores sola lectione huiusmodi literarum per rectores ecclesiarum, vbi eos declinare contigerit, contenti, nihil aliud verbo tenus vel scriptis per se vel per alios proponere audeant, cum & prædicta instructio satis sufficiens sit ad fidelium animos pio operi inducendum. Prælati vero qui contra præsentis constitutionis tenorem prædicationis licentiam contulerint, per mensem ab ingressu ecclesiæ, & officiales seu vicarii eorundem in præmissis delinquentes per annum ab officio ipso facto sint suspensi. Quæstores nihilo minus contrarium facientes per tres menses de mandato diocesani in carcerem detrudantur, & sic ablata duplicata restituant, fabricæ ecclesiarum & cameræ & prælati æqualiter applicanda. Rectores præterea ecclesiarum id obseruare teneantur, & hanc nostram constitutionem in tabula patenti & præcedenti in suis ecclesiis teneant, ne quisquam ignorantia præsidium sibi paret. Qui si secus egerint, triginta regalium pœnam, vt præmittitur, diuidendam eo ipso incurrant.

XIV.

Vt qui susceptæ suæ professionis habitum dedignantur, priuilegiis gaudeant sibi concessis, nec nostri iuris auctoritas, nec ordo exigit rationis. Frustra namque auxilium legis inuocat, qui com-

ANNO
CHRISTI
1475

mittit in legem. Quia vero sæpe contingit, vt clerici in minoribus constituti, tam coniugati quam non coniugati, prætextu suorum clericatum graua & enormia committant, quæ in animarum suarum periculum & eiusdem ordinis opprobrium cedunt: Nos volentes cauere, ne fauore ecclesiasticæ libertatis quidquam illicitum attentetur, quod vel diuinam offendat maiestatem, vel scandalum inducere possit, recolendæ memoriæ Petri de Luna cardinalis & legati vestigiis inhærentes, sacro approbante Concilio statuimus, vt de cetero prædicti clerici, tam coniugati quam non coniugati, tonsuram quantitatis vnius regalis, & vestem superiorem non virgatam neque partitam, ad medietatem tibiæ vel fere declinantem deferant congruentem. Non autem deferentes huiusmodi habitum, si coniugati fuerint, eo ipso: si vero non coniugati, & excessiuis & enormibus se ingesserint, & ea frequentauerint, priuilegium omnino amittant clericale. Hortamur præterea vniuersos episcopos in virtute sanctæ obedientiæ, nostrisque & eorum officialibus, vicariis & loca tenentibus quibuscumque per nostram prouinciam vbilibet constitutis, sub excommunicationis pœna districte præter pœnas a iure statutas præcipiendo mandamus, vt prædictos clericos criminaliter, vt præfertur, delinquentes, ad curiam ecclesiasticam propter priuilegium clericale per sæculares iudices remissos, debita animaduersione, prout qualitas exegerit, puniant & castigent; impunitos vero non relaxent, absoluant, vel abire permittant. Pro-

motores vero & fiscales, qui ad accusandum huiusmodi clericos iura aut prælati monita præponunt, si malitiose ab accusando se subtraxerint vel negligenter fecerint, aut quidquam dolo omiserint, quo minus huiusmodi executio tolli seu impediri possit, saltem vel differri, eo ipso ab officio suo sint priuati, alias arbitrio superiorum puniendi. Prælati præterea nostræ prouinciæ infra tres menses a die præsentis publicationis teneantur facere coram se præsentari literas minorum ordinum huiusmodi clericorum, nihil exigentes pro præsentatione ipsarum, præterquam vnum marabetinum pro notario, pro cuiuslibet tituli præsentatione.

XV.

Vt digne ambulemus in vocatione qua vocati sumus, non solum morum & vitæ alios præcellere debemus honestate, sed etiam & ecclesiæ libertatem tueri debemus. Absurdum nempe & nostræ religioni dispar & incongruum videtur, vt regale genus sacerdotum, cum temporalibus dominis militariter viuendo, in eorum seruitutem redigatur. Ideoque sacrorum patrum vestigiis inhærendo, nostro approbante Concilio hortamur vniuersos & singulos nostræ prouinciæ episcopos, ob reuerentiam & honorem suarum pontificalium dignitatum; ceterisque ecclesiæ in sacris ordinibus constitutis aut beneficiatis districtè præcipimus, ne cum dominis sæcularibus, cuiuscumque gradus, status, ordinis seu conditionis existant, exceptis regia maiestate & regiis personis, vitam militarem ad auxilia armorum præstanda ducere audeant

dissolu-